

at der hele vejen rundt var meget positive bemærkninger til, at vi nu sikrer en mere smidig, for ikke at bruge ordet liberal, behandling med hensyn til godkendelse af kommende adoptanter, at vi sætter de kommende forældre, adoptanter, i centrum for begivenhedernes gang, og at de offentlige myndigheders kontrol trækkes mere i baggrunden. Jeg er glad for, at alle ordførere har tilkendegivet enighed i, at det er formålet med det lovforslag, der nu skal behandles af Folketinget.

Det er vigtigt, at der er smidighed. Det er vigtigt, at man sikrer, at de kommende adoptanter undervejs bringes til selv at afklare deres egne ressourcer, deres egen styrke til at kunne klare de udfordringer, der ligger i at adoptere et barn fra udlandet, og her kommer en helt central nyskabelse, nemlig det kursus, som de kommende adoptanter skal gennemgå for også at ende med at kunne gennemføre en konkret adoption.

Fru Inge Dahl-Sørensen spurgte, hvad indholdet så skal være i det kursus. Er der nogen eksamen? Vil det være en skærpelse af kontrollen?

Nej, det er ikke nogen skærpelse af nogen kontrol. Det er netop for at bringe adoptanterne i den situation, at de selv bliver mere afklarede om, hvorvidt de har de ressourcer, der skal til for at klare en adoption.

Man kan nok ikke i dag lave en udtømmende opstilling over, hvad kurset skal indeholde, men i det store Adoptionsudvalgs betænkning fra juni måned sidste år er der på side 144-145 oplistet en oversigt over hovedtemaerne, som bl.a. er motivet til at ville være adoptanter og få en international adoption og adoptivbarnets baggrund. Hvad er det for børn, vi får her til landet fra udlandet? Hvordan er de følelsesmæssige forhold, der knytter sig både til tidligere forældre og også til de nuværende adoptivforældre, adoptivbarnets tilpasning, integration i familien? Hvilke erfaringer kan man viderebringe fra andre, der har adopteret? Hvordan er adoptivbarnets reaktion på de nye forhold og omgivelser og adoptivbarnets generelle følelser? Hvordan kan man viderebringe andre adoptivforældres erfaringer med opvækst af børn, der kommer fra andre kulturer?

Det er altså for at gøre ansøgere bedre rustet til at træffe deres endelige beslutning. Der er ikke nogen eksamination af kommende adoptanter, og det bør der heller ikke være.

Fru Pernille Sams spurgte, om der er nogen ændring i spørgsmålet om handicap og sygdomme, som ansøgerne eventuelt har haft eller fortsat har. Der vil jeg gerne henvise til, at der i forhold til den behandling, vi havde i sidste samling, er ændret i lovforslagets generelle bemærkninger på side 18 i højre spalte, hvorfra jeg godt vil citere:

»De nærmere retningslinjer for, hvilke sygdomme og handicap der i almindelighed bør føre til afslag på godkendelse som adoptant, bør som hidtil fastlægges af Adoptionsnævnet og Civilretsdirektoratet. For så vidt angår sygdomme må det som hidtil ske på baggrund af den medicinske udvikling på området, mens det, når det gælder handicap, bør sikres, at der anlægges en bredere synsvinkel end den medicinske, hvorfor også anden sagkyndig bistand må inddrages – herunder fra Det Centrale Handicapråd. Med hensyn til sygdomme forudsættes det samtidig, at det løbende overvejes, om der er grund til – i lyset af nyere udvikling på det medicinske område m.v. – at tage praksis på området op til revision. I det omfang, det er relevant og hensigtsmæssigt, bør der i den forbindelse inddrages eksternt sagkundskab, f.eks. i form af drøftelser med Sundhedsstyrelsen eller Retslægerådet.«

Jeg er altså i kraft af den første behandling, vi havde i sidste samling, indstillet på at følge det her område, sådan at vi også sikrer, at folk, der har fået konstateret en sygdom eller har et handicap, men som sagtens ville være i stand til at påtage sig det at være forælder til et barn under dets opvækst, også i fremtiden vil kunne adoptere. Hvis det var det, den konservative ordfører mente, er jeg enig i, at der her må ske en fornyelse, og jeg mener også at kunne huske, at det blev fremført af den tidligere konservative ordfører, hr. Bendt Bendtsen, i forbindelse med førstebehandlingen, sidst vi havde lovforslaget oppe. Der er altså sket en ændring her.

Fru Anne Baastrup og andre tog spørgsmålet op om Adoptionsnævnets nye rolle. Jeg mener, det er helt afgørende for at sikre det, som også er en del af formålet med lovforslaget, nemlig mere ensartethed ude i landet, at adoptanter ikke er afhængige af, om de bor i det ene eller det andet statsamt og er underlagt det ene eller det andet samråd. Det er altså vigtigt, at vi har et Adoptionsnævn, som har kompetence til at bidrage til større ensartethed, og at vi har et Adoptionsnævn, som ud over det at være rekursinstans for afgørelser ude i amterne også af